

Ο περί της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους Έμμονους Οργανικούς Ρύπους (Κυρωτικός) Νόμος του 2004 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 42(ΙΙΙ) του 2004

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΣ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΜΜΟΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΚΟΥΣ ΡΥΠΟΥΣ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους Έμμονους Οργανικούς Ρύπους (Κυρωτικός) Νόμος του 2004.

Ερμηνεία.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια -

"Σύμβαση" σημαίνει τη Σύμβαση της Στοκχόλμης για τους Έμμονους Οργανικούς Ρύπους, η οποία ανοίχθηκε για υπογραφή στη Στοκχόλμη στις 23 Μαΐου 2001 και στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη από τις 24 Μαΐου 2001 μέχρι τις 22 Μαΐου 2002.

Κύρωση της
Σύμβασης.
Πίνακας.
Μέρος Ι.
Μέρος ΙΙ.

3.-(1) Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση, της οποίας το αυθεντικό κείμενο στην αγγλική εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και η ελληνική μετάφρασή του στο Μέρος ΙΙ αυτού.

(2) Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των κειμένων που εκτίθενται στα Μέρη Ι και ΙΙ του Πίνακα, υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Ι αυτού.

Αρμόδια
Αρχή.

4. Αρμόδια Αρχή για την εφαρμογή στην επικράτεια της Δημοκρατίας των διατάξεων της Σύμβασης που κυρώνεται με τον παρόντα Νόμο και των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει των

διατάξεων του άρθρου 5, είναι ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή οποιοσδήποτε λειτουργός του Τμήματος Επιθεώρησης Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, δεόντως εξουσιοδοτημένος προς τούτο από τον Υπουργό.

Έκδοση
Κανονισμών.

5.-(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει κανονισμούς για τον καθορισμό οποιουδήποτε θέματος χρειάζεται ή είναι δεκτικό καθορισμού για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης.

(2) Κανονισμοί, που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος άρθρου, δύνανται να προνοούν για ποινικά αδικήματα καθώς και ποινές, οι οποίες δεν δύνανται να υπερβαίνουν τα δύο έτη φυλάκισης ή τις Λ.Κ. 10.000,00 χρηματική ποινή ή και τις δύο αυτές ποινές.

ΠΙΝΑΚΑΣ
(Άρθρο 3)

ΜΕΡΟΣ Ι

STOCKHOLM CONVENTION ON PERSISTENT ORGANIC POLLUTANTS

The Parties to this Convention

Recognising that persistent organic pollutants possess toxic properties, resist degradation, bioaccumulate and are transported, through air, water and migratory species, across international boundaries and deposited far from their place of release, where they accumulate in terrestrial and aquatic ecosystems,

Aware of the health concerns, especially in developing countries, resulting from local exposure to persistent organic pollutants, in particular impacts upon women and, through them, upon future generations,

Acknowledging that the Arctic ecosystems and indigenous communities are particularly at risk because of the biomagnification of persistent organic pollutants and that contamination of their traditional foods is a public health issue,

Conscious of the need for global action on persistent organic pollutants,

Mindful of decision 19/13 C of 7 February 1997 of the Governing Council of the United Nations Environment Programme to initiate international action to protect human health and the environment through measures which will reduce and/or eliminate emissions and discharges of persistent organic pollutants,

Recalling the pertinent provisions of the relevant international environmental conventions, especially the Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade, and the Basel Convention on the Control of Trans-boundary Movements of

Hazardous Wastes and their Disposal including the regional agreements developed within the framework of its Article 11,

Recalling also the pertinent provisions of the Rio Declaration on Environment and Development and Agenda 21,

Acknowledging that precaution underlies the concerns of all the Parties and is embedded within this Convention,

Recognising that this Convention and other international agreements in the field of trade and the environment are mutually supportive,

Reaffirming that States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental and developmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction,

Taking into account the circumstances and particular requirements of developing countries, in particular the least developed among them, and countries with economies in transition, especially the need to strengthen their national capabilities for the management of chemicals, including through the transfer of technology, the provision of financial and technical assistance and the promotion of co-operation among the Parties,

Taking full account of the Programme of Action for the Sustainable Development of Small Island Developing States, adopted in Barbados on 6 May 1994,

Noting the respective capabilities of developed and developing countries, as well as the common but differentiated responsibilities of States as set forth in Principle 7 of the Rio Declaration on Environment and Development,

Recognising the important contribution that the private sector and non-governmental organisations can make to achieving the reduction and/or elimination of emissions and discharges of persistent organic pollutants,

Underlining the importance of manufacturers of persistent organic pollutants taking responsibility for reducing adverse effects caused by their products and for providing information to users, Governments and the public on the hazardous properties of those chemicals,

Conscious of the need to take measures to prevent adverse effects caused by persistent organic pollutants at all stages of their life cycle,

Reaffirming Principle 16 of the Rio Declaration on Environment and Development which states that national authorities should endeavour to promote the internalization of environmental costs and the use of economic instruments, taking into account the approach that the polluter should, in principle, bear the cost of pollution, with due regard to the public interest and without distorting international trade and investment,

Encouraging Parties not having regulatory and assessment schemes for pesticides and industrial chemicals to develop such schemes,

Recognising the importance of developing and using environmentally sound alternative processes and chemicals,

Determined to protect human health and the environment from the harmful impacts of persistent organic pollutants,

Have agreed as follows: